

Υδρογεωλογία: Είναι ένας κλάδος της Γεωλογίας που μελετά την κατανομή και κίνηση των υπόγειων νερών στα πετρώματα του φλοιού της γης.

Εξόρυξη & Ορυκτοί Πόροι: Οι ορυκτοί πόροι είναι συγκεντρώσεις ορυκτών ή πετρωμάτων, τα οποία δημιουργήθηκαν από γεωλογικές διεργασίες στο φλοιό της Γης ή στην επιφάνειά της ή στο θαλάσσιο πυθμένα και έχουν ποιοτικά και ποσοτικά χαρακτηριστικά που δικαιολογούν οικονομικό ενδιαφέρον για χρήση τους στη βιομηχανία, το εμπόριο και γενικά σε ανθρώπινες δραστηριότητες.

Ωκεανογραφία: Ωκεανογραφία είναι ο επιστημονικός κλάδος που μελετά το ευρύτερο θαλάσσιο περιβάλλον δηλ.τους ωκεανούς, τις θάλασσες, τις ακτές που τις περιβάλλουν, τον πυθμένα αυτών, αλλά και κάθε μορφή ζωής που απαντάται σε αυτό, με σκοπό την κατανόηση των φαινομένων και των διεργασιών που λαμβάνουν χώρα εκεί, αλλά και την διερεύνηση των αλληλεπιδράσεων μεταξύ θάλασσας και ατμόσφαιρας καθώς και μεταξύ θάλασσας και πυθμένα.

Παλαιοντολογία: Είναι Επιστήμη η οποία μελετά την ιστορία της εμφάνισης και της ανάπτυξης της ζωής στη Γη, των αρχαίων φυτών και ζώων και γενικά ζωντανών οργανισμών. Η Παλαιοντολογία βασίζεται στη μελέτη των απολιθωμάτων, αποδεικνύοντας την ύπαρξη ζωντανών οργανισμών διατηρημένων, ολικά ή (συνηθέστερα) μερικά μέσα σε πετρώματα. Περιλαμβάνει τη μελέτη των οργανικών απολιθωμάτων, των ιχθών, των μητρών, των απορριπτομένων τμημάτων, των κοπρόλιθων και των χημικών καταλοίπων.

Μείωση επιπτώσεων γεωκινδύνων: Μελέτη των γεωμορφολογικών, γεωλογικών κι περιβαλλοντικών διεργασιών, φαινομένων και καταστάσεων, που δυνητικά είναι επικίνδυνες κι αποτελούν απειλή για το περιβάλλον αλλά και για την ανθρώπινη ζωή, την υγεία και την περιουσία.

Επιστημονική Πολιτική: Η επιστημονική πολιτική ασχολείται με την κατανομή πόρων για τη διεξαγωγή της επιστήμης προς τον στόχο της καλύτερης εξυπηρέτησης του δημοσίου συμφέροντος. Τα θέματα περιλαμβάνουν τη χρηματοδότηση της επιστήμης, τη σταδιοδρομία των επιστημόνων και τη μετάφραση επιστημονικών ανακαλύψεων σε τεχνολογική καινοτομία για την προώθηση της εμπορικής ανάπτυξης προϊόντων, της ανταγωνιστικότητας και της οικονομικής ανάπτυξης. Η επιστημονική πολιτική επικεντρώνεται στην παραγωγή γνώσεων και στη δικτύωση της γνώσης, στις συνεργασίες και στις διανομές προς το κοινό της εξειδίκευσης, του εξοπλισμού και της τεχνογνωσίας. Η κατανόηση των διαδικασιών και του οργανωτικού πλαισίου δημιουργίας καινοτόμων ιδεών επιστήμης και μηχανικής αποτελεί βασικό μέλημα της επιστημονικής πολιτικής.

Σεισμολογία: Αντικείμενο της είναι η μελέτη των σεισμικών φαινομένων. Για την καταγραφή των σεισμικών δονήσεων χρησιμοποιείται ο σειсмоγράφος. Η θεωρητική ανάλυση της διάδοσης των σεισμικών κυμάτων γίνεται με τη βοήθεια της θεωρίας της ελαστικότητας. Η Σεισμολογία έχει συμβάλει μεταξύ άλλων, στον προσδιορισμό της δομής του εσωτερικού της γης, στην ανεύρεση γεωλογικών δομών αρχαιολογικού και οικονομικού ενδιαφέροντος, στον καθορισμό ζωνών σεισμικής επικινδυνότητας και καθορισμό των προδιαγραφών αντισεισμικού σχεδιασμού των κατασκευών.

Ηφαιστειολογία: Κύριο αντικείμενο έρευνας και μελέτης της επιστήμης αυτής είναι τα ηφαίστεια, η ηφαιστειότητα, δηλαδή τα ηφαιστειακά φαινόμενα που παρατηρούνται κατά τη δράση τους, τα αίτια δημιουργίας, ο μηχανισμός δράσης τους, καθώς και η δυνατότητα πρόβλεψης των εξ αυτών καταστροφικών δραστηριοτήτων.

Εκπαίδευση/Διδασκαλία: Ο γεωεπιστήμονας μπορεί να εργαστεί ως καθηγητής στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση διδάσκοντας τα μαθήματα σχετικά με τη Γεωλογία, τη Γεωγραφία, τη Χημεία, τη Φυσική, τη Βιολογία και το Περιβάλλον.